

Dlaczego dziecko czasami nie chce chodzić do przedszkola?

Dlaczego dziecko czasami nie chce iść do przedszkola?

Problem z adaptacją w przedszkolu trwa czasem kilka dni, ale zazwyczaj ciągnie się tygodniami, a nawet miesiącami. Niechęć do uczęszczania do placówki może też pojawić się po jakimś czasie i wynikać z rozmaitych problemów na linii dziecko – rówieśnicy albo dziecko – opiekun. Powodów, dla których Twoje dziecko nie chce iść do przedszkola, może być naprawdę dużo, ale najczęściej sprzeciw wynika z:

- [tęsknoty](#) – Twoje dziecko za Tobą tęskni. Nawet jeśli rozłąka trwa tylko kilka godzin, to moment rozstania jest najtrudniejszy i wyciska łzy. Na tym etapie często sami rodzice czują się niepewni i smutni, a te nastroje udzielają się przedszkolakom,
- niepewności – przedszkole przez dłuższy czas jest miejscem obcym dla młodego człowieka i to sprawia, że dziecko nie czuje się tam swobodnie, bezpiecznie – tak jak w domu. Zanim zaufa nowym opiekunom, oswoi się z innymi dziećmi i pozna otoczenie, musi minąć nieco czasu,
- braku pewności siebie – niektóre dzieci nie są pewne siebie, nie lubią zmian, wstydzą się, wejście w nową grupę wymaga od nich dużego wysiłku i jest trudnym, nieprzyjemnym doświadczeniem,
- zmęczenia – wbrew pozorom to częsty powód, dla którego dziecko nie lubi chodzić do przedszkola. Wczesna pobudka, szybkie ubieranie się i jedzenie w pośpiechu, potem pędem do placówki, brak czasu na przytulenie z mamą i tatą, rozłąka. Do tego zajęcia dodatkowe, późne chodzenie spać – wszystko to kumuluje zmęczenie mogące powodować niechęć dziecka do przedszkola,
- nieznaności innych dzieci – mniejsze dzieci jeszcze nie potrafią bawić się w grupach. Choć wspólne aktywności przychodzą im dość naturalnie, to jednak trudno mówić o tym, żeby w tym czasie udawało im się nawiązać bliższe relacje. Na pierwsze przyjaźnie przychodzi czas później, a do tego czasu dziecko może czuć się osamotnione i wyobcowane,
- obowiązujących zasad i konieczności ich przestrzegania – dzieci nie zawsze są przyzwyczajone do tego, że obowiązują je zasady, których muszą przestrzegać. Problem jest zwłaszcza wtedy gdy kilkulatek jest w domu wyręczany i nie musi [sprzątać](#) zabawek, ścieścić łóżka i wykonywać innych czynności adekwatnych do swojego wieku oraz umiejętności.

Opisane wyżej problemy odnoszą się zazwyczaj do problemów adaptacyjnych, czyli samego wejścia w grupę oraz funkcjonowania w niej zgodnie z zasadami. Jednak zdarza się, że dziecko nie chce iść do przedszkola po dłuższym czasie uczęszczania do placówki. Dlaczego?

Wtedy zawsze warto porozmawiać z opiekunką w grupie. Może wydarzyło się coś, co spowodowało niechęć dziecka do grupy. Ważna jest też rozmowa z samym dzieckiem. Być może nie będzie ono chciało od razu opowiedzieć, co go trapi. Może nie będzie dokładnie rozumiało, skąd bierze się jego smutek. Albo po prostu nie będzie chciało o tym rozmawiać nawet z ukochanym rodzicem. Dlaczego? Bo niektóre problemy są wstydliwe (np. dziecko posusiało się podczas leżakowania) albo wywołują [strach](#) przed reakcją mamy czy taty (np. udział w bójce).

Co zrobić, gdy dziecko nie chce chodzić do przedszkola?

Pomóc dziecku, które nie chce chodzić do przedszkola to podstawa, jeśli zależy Ci na tym, aby Wasze życie rodzinne toczyło się spokojnym, harmonijnym rytmem.

Jak zachęcić dziecko do przedszkola?

- Odpowiednio wcześniej (przed rozpoczęciem przedszkolnej przygody) rozmawiaj z dzieckiem. Pokaż mu budynek przedszkola, opowiedz o tym, co będzie robiło każdego dnia, jak będzie wyglądał plan dnia, w co się będzie bawiło.
- Tłumacz dziecku (nawet najmłodszemu), dlaczego musi uczęszczać do placówki (rodzice pracują, w przedszkolu będzie miało wspólną opiekę, wyżywienie, [kontakt z rówieśnikami](#)),
- Wyjaśnij, czego Twoja pociecha może się spodziewać po pójściu do przedszkola (inne dzieci w przedszkolu, praca w grupie, wspólna nauka i zabawa, dzielenie się rzeczami).
- Opowiedz dziecku o rozłące – że może odczuwać smutek, tęsknotę, ale że mama/tata zawsze po niego przyjdą.
- Rozmawiaj z dzieckiem – pytaj, jak minął mu dzień, koncentrując się na miłych akcentach (z kim się bawiło, co dobrego zjadło). Unikaj pytań na zasadzie wywiadu. „Maglowanie”, czyli zadawanie wielu pytań i natarczywe żądane

Miejskie Przedszkole Nr 4 w Legnicy

odpowiedzi zazwyczaj przynoszą skutki odwrotne do zamierzonych. Najlepszym momentem na rozmowę jest wieczór lub inny moment, kiedy maluch czuje się spokojnie, bezpiecznie, nie jest zestresowany ani zmęczony.

Trzeba być czujnym na sygnały wysyłane przez malucha. Choć [płacz dziecka](#) rano i opór przed pójściem do przedszkola może irytować spieszącego się rodzica, to nie powinien być traktowany na zasadzie „dziecko robi mi na złość”. Potraktuj to jako sygnały i wstęp do rozmowy ze swoją pociechą. Nie martw się, jeśli Twoje próby wyjaśnienia sytuacji i pomocy maluchowi okażą się nieudane. W takiej sytuacji zawsze warto rozważyć spotkanie z [psychologiem](#). Terapia pozwoli dziecku otworzyć się i opowiedzieć o swoich problemach. To podstawa do znalezienia skutecznego rozwiązania problemu.

Artykuł zapożyczony ze strony

Poradni Psychologicznej Spokój W Głowie